

**“በሰላም ለኢትዮጵያ” የጎዋ ሰሌዳ ማሳሰቢያ መነሻነት፡
ባለፉት ዓመታት የፈጸምነውን የመሰለ፡
የጾምና የጸሎት ልዩ ሰብኤን፡
በዘንድሮዋም የ፪ሺ፫ ዓመተ ምሕረት ጳጉሜ፡
ለማካኘድ፡ እነሆ ተዘጋጅተናል!**

እኛ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ “ሰላም ለኢትዮጵያ” ጎዋ ሰሌዳ፡ በ፲፱፻፺፱ ዓ. ም ባሳሰበው መሠረት፡ የጾመ ኢትዮጵያን ሥርዓተ ጸሎት ተከትለን፡ ባለፉት ዓመታት፡ የጳጉሜን ዕለታት፡ በያለንበት፡ የጾምና የምጽዋት፣ የጸሎትና የስግደት ምግባራችንን በማካኘድ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት፡ ሃይማኖታዊ ተልእኳችንን መፈጸማችን ይታወሳል።

ታዲያ! እንዲያ ባለው፡ በተሟላው፡ ሥጋዊ፣ ነፍሳዊና መንፈሳዊ ትጥቃችን ተሰልፈን፡ በተጨማሪ፡ የፀረ ኢትዮጵያዊነትን የኃይል ጥቃት መክተን በመቋቋም፡ የተከናወነው፡ ያ፡ የዓመቱ ተጋድሏችን፡ ተፈላጊውን መልካም ፍሬ በማስገኘት፡ ተሟልቶ መፈጸሙንና በእኛ አሸናፊነት ማብቃቱን የተገነዘቡ የቅርብና የሩቅ ሰብአውያን ወገኖቻችን ስንቶች ይኾኑ? በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታዊና ምግባራዊ ኃይል የተገኘውን፡ ይህን መልካም ፍሬ፡ እያንዳንዳችን ብናውቀውም፡ ለሌሎች የማሳወቅ ግዳጅ እንዳለብን ደግሞ ይታመናል።

ይህን ድምዳሜ አሳብ መሠረት በማድረግ፡ እውነታውን፡ ለሌሎች ለመግለጽና ለማስጨበጥ ስንል፡ ከላይ ለተጠቀሰው ጥያቄ ስንሰጥ የቆየነውን መልስ፡ ከዚህ እንደሚከተለው፡ አብራርተንና አስፋፍተን አቅርቦንዋል። ስናቀርበውም፡ እንዲሁ ዝም ብለን አይደለም።

ዛሬም እንዳለፉት ዓመታት፡ በተለይ፡ በኢትዮጵያ ቤተ ሕዝብ፤ ቤተ ክህነትና ቤተ ምልክና መካከል፡ እየተካረረ የኼደው መቃቃርና መወጋገዝ፤ ጥላቻና ፀብ፤ “Democracy” በሚባለው ሰብአዊ ይትበሃል ሽፋን፡ ሥልጣናቸውን፡ በየተወሰኑ አገሮች ኾነ በመላው ዓለም ዘርግተው ባሰፈኑት የሰዎች መንግሥታት በሚካኼደው ሥልታዊ የአገዛዝ ምርጫ ምክንያት፡ በሕዝቦች ላይ እየደረሰ ያለው የአስተዳደርና የፍትሕ ቀውስ፤ ምስቅልቅሉ በወጣው፡ ሙዓላ ንዋይና የሀብት ክምችት የተናጋው የዓለማውያኑ ኑሮ፤ በሥራ እጦትና በድኅነት ሥቃይ ነውጥ፤ በተሰቦ ደዌያትና ባንጉል ሕክምና መዘዝ፤ በሃይማኖት ሽብርተኞች የጀብደኝነት ድርጊት መነሻነት፡ እርስ በርስ የመተላለቁና የጦርነቱ ማዕበል መስፋፋት፤ የረሃብ ጠንቅንና የቸነፈር መዓትን፤ የድርቅ ጅራፍንና የመሬት መናወጥን፤ ደምሳሽ የኾኑትን፡ ያውሎ ነፋስንና የውኃ ሙላትን፤ ሰደድ እሳትንና የምድር መደርባትን የመሰሉት፡ የተፈጥሮና ሰው-ሠራሽ ኃይላት መቅሠፍቶች መበርከት፤ በመጨረሻም፡ በአምልኮ ባዕድና በክፋት መንፈስ መስፋፋት ረገድ፡ እየጨመረና እየተባባሰ፤ እየከበደና እየተወሳሰበ የኼደውን፡ ጠቅላላውን፡ የሰውን ልጆች ሥጋዊና ነፍሳዊ፤ መንፈሳዊና ኹለንተናዊም ጽኑ ችግር አስተውሎ በማገናዘብ፡ ኹሉም በያለበት፡ በጠለቀና በመጠቀ፡ ሃይማኖታዊ አእምሮ ይመለከተው ዘንድ በመጋበዝ እንጂ።

የዚህ መልእክት ዓቢይ ግብ፡ እንዲህ በሚል አጭር ዐረፍተ ነገር ይጠቃለላል፡- “ሰላም ለኢትዮጵያ” የኅዋ ሰሌዳ ያቀረበውን ማሳሰቢያ በመቀበል፡ ባለፉት ዓመታት የፈጸምናቸው፡ የጳጉሜ ጸምና ጸሎት ምሕላዎቻችን፡ እንደማንኛዎቹም የጸመ ኢትዮጵያ ሱባኤዎቻችን፡ ያስገኙት ውጤት፡ እውነተኛዎ የእግዚአብሔር ሰላም፡ የሰብአዊው ፍጥረት መጀመሪያ ከኾኑት፡ ከአዳምና ሔዋን ህልውና አንሥቶ፡ እስከዛሬ፤ ለዘለዓለምም፡ በቅዱሱ ኪዳን አማካይነት፡ ለሰው ልጆች ኹሉ ተሰጥታ ማለት፡ ነገር ግን፡ ተጠብቃ የኖረችው፡ በኢትዮጵያውያንና በኢትዮጵያውያት ዘንድ ብቻ መኾኗን፡ ለየራሳችን አውቀን፤ ለሌሎችም ለማሳወቅ መቻላችን ነው።

እንግዲህ፡ እውነታው ይህ ከኾነ፡ “መልካም ፍሬ” ከተባለው፡ ከዚህ ብቅዓት የተደረሰው፡ እንዲሁ በከንቱ፤ ወይም፡ በቀላሉ ሳይኾን፡ በእውነተኛ ንስሐ ጠርቶ ከተመራ ሃይማኖታዊ ምግባር መኾኑ፡ በአጽንዖት ሊታወቅ ይገባል።

ያም ሃይማኖታዊ ምግባር፡ ለአገራችንና ለሕዝቧ፤ እንዲሁም፡ በስደትና በልዩ ልዩ ምክንያት፡ በመላው ዓለም ለተበተነው ወገኖችን፤ ለቀረውም ዓለም ጭምር፡ እውነተኛዬቱን የእግዚአብሔርን ሰላም ለማስገኘት ይበቃ ዘንድ፡ በቅድሚያ፡ ከየራሳችን ንጹሕ ልቦና የመነጨው ንስሐችን፡ በፈጣሪና በቅድስት እናቱ መንበር ፊት፡ በእውነትና በመንፈስ ቅዱስ አምልኮ መቅረብ እንዳለበትና እንደነበረበት፡ ያለጥርጥር ይታወቃል፤ እንዲህ ካልኾነ በቀር ደግሞ፡ ይህን የመሰለው ሕያው ጾጋ፡ በሌላ ዘዴና መንገድ ከቶ ሊገኝ የሚቻል አይደለም። አዎን! በዚያ ንስሐችን ላይ ተመሥርቶ የተካኼደውና የተፈጸመው፡ ጾምና ጸሎት፤ ምጽዋትና ስግደት፡ እነሆ፡ ያን፡ በየራሳችንና በአገራችን ላይ የታየውን፡ የመልካም ፍሬ ምርት፡ በእውን አበርክቶ ለማቅረብ ተቻለው።

ይህን እውነታ በሚመለከት፡ ቀደም ብለውና በጊዜው ተላልፈው በነበሩት መልእክቶቻችን አማካይነት፡ ዘለዓለማውያን የኾኑ፡ አንዳንድ ቊምነገሮች፡ በተቻለ መጠን፡ ለኹሉ ተሠራጭተው ስለነበረ፡ እነዚያን ቊምነገሮች የተመለከታቸውና የሰማቸው፡ አስተዋዩ ኢትዮጵያዊ ወገን ኹሉ፡ የዚህን እውነታ ምንነት፡ በቀላሉ እንደተረዳው ሊታበል አይቻልም። አዎን! ይኸው ሃይማኖታዊ ምግባራችን፡ ለዚህ የአሸናፊነት ፍሬ የበቃው፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ሦስት ዓመት፡ በመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጸደቀችውና በጸናችው፡ በእውነተኛዬቱ የእግዚአብሔር ሰላም ፍቱን መሣሪያነት መኾኑን ስንገልጽ፡ እጅግ ደስ እያለንና ይህን ላደረገ ፈጣሪያችን፡ የሚገባውን ምስጋናችንን እያቀረብን ነው።

የዚህች፡ የእግዚአብሔር ሰላም ፍቱን መሣሪያነት፡ በሃይማኖትም፤ በምግባርም የተረጋገጠው፡ በዚያ፡ በአዲስ ኪዳን፡ የምሕረት ዘመን መባቻ ነበር፤ ያም ዘመን፡ እርሷ፡ በዲያብሎስ አበጋዝነት በሚመራው፡ የሰዎች የክፋትና የጥፋት ኃይላት፤ በኃጢአትና በሞትም ላይ፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ፡ የድል አድራጊነት ዘውድን የተቀዳጀችበት ምዕራፍ ነበር፤ ከዚያም ወዲህ፡ ይኸው የአሸናፊነት ህልውናዋ፡ በእውነተኛቹ የእግዚአብሔር ወገኖች ልቦና አማካይነት፡ የምድርን ኹለንተና አጥለቅልቆና በዓለም ሕዝቦች መካከል ሰፍኖና ገንኖ ይታያል።

ይኹን እንጂ፡ “ለኢትዮጵያ፡ ሰላምን፡ ለማስገኘት፡ በሰላም ለኢትዮጵያ የጎዋ ሰሌዳ አሳሳቢነት፡ ባለፉት ዓመታት የተካኸዱት የጳጉሜ አጽዋማትና ጸሎታት፡ ለኢትዮጵያ፡ ሰላምን አስገኝተዋል!” የሚለው፡ ይህ፡ ከዚህ በላይ የተሰጠው መግለጫ፡ ምናልባት፡ በዘመኑ "ሃይማኖት-የለሹ" ኢትዮጵያዊ ትውልድ ዘንድ፡ ግራ ሊያጋባና ይኸው ወገን፡ ይህንኑ እውነታ፡ አምኖ ሊቀበለው እንደሚያዳግተው፡ ማንኛውም አስተዋይ አማኝ፡ በቀላሉ ሊያውቀው ይቻለዋል። በእርግጥ፡ “ሃይማኖት የለኝም!” ሊል በሚችል ሰብአዊ ፍጡር ዘንድ፡ ወይም፡ የሃይማኖት ጉድለት ባላቸው ዘንድ፡ ይህን የመሰለው፡ ግራ የመጋባትና የመጠራጠር ችግር መፈጠሩ እንደማይቀር ግልጽ ነው።

ያ፡ ግራ የገባውና የሚጠራጠረው ወገን፡ ለዚህ ግራ መጋባትና ጥርጣሬ የተዳረገው፡ በራሱ ፍላጎትና ምርጫ እንጂ፡ ያስገደደው፡ ሌላ፡ ወይም፡ የበላይ ኃይል፡ ኖሮበት አይደለም፤ ወይም፡ ይህን እውነታ የመቀበል ፍላጎት ኖሮት ቢኾን፡ ይህንኑ ምርጫ ለማድረግ፡ ሥልጣንና መብት፡ ችሎታም አጥቶ አይደለም። የዚያ ወገን ባልደረባ የኾነው፡ እያንዳንዱ ሰብአዊ ፍጡር፡ ለዚያ፡ ግራ ለሚያጋባውና ለሚያጠራጥረው፡ ደካማና እኩይ ለኾነውም፡ ለግራኛው የመንፈስ ኃይል፡ ራሱን አሳልፎ የሰጠው፡ በገዛ ፈቃዱ ነው። እንዲህ፡ የሃይማኖት አልባነት አባዜ የተጠናወተው፡ ወይም፡ የሃይማኖት ጉድለት ያለበት ተጠራጣሪ (መናፍቅ) ኾኖ፡ ግራ የተጋባውና ወላዋይ የኾነው፡ አዎን! በራሱ ምርጫ ነው፤ ስለዚህ፡ እነሆ፡ በውስጡም፡ በውጪውም፡ የእግዚአብሔርን ሰላም አጣ! ለጠንቀኛ ጽኑ ብኩንነትም ተጋልጦ፡ ለክፉው ፍዳ ሊዳረግ በቃ! ከዚህ የተነሣም፡ ይኸው፡ ምድራዊና ሥጋዊ ኑሮውን፡ በሥቃይ የሚገፋ ኾነ!

ይህም ማለት፡ ያ ሰው፡ እውነታውን አምኖ መቀበሉ ቀርቶ፡ ስለእግዚአብሔር ሰላም የምትናገረውን፡ የእግዚአብሔርን እውነት ሰምቶና ተረድቶ፡ ለማወቅ እንኳ ፍላጎት፡ ጨርሶ የሌለው ፍጡር መኾኑን፡ ለራሱም፡ ለፈጣሪውም፡ ለሌላውም ፍጡር አረጋግጦ አሳየ ማለት ነው፤ በዚህ ግብሩም፡ የተፈጠረባትንና ባሕርዩ የኾነችውን፡ “ሕሊና” የምትባለውን፡ የእግዚአብሔርን እውነት፡ ከራሱ ውስጥ ገላልጦ ለማወቅ፡ ሰብአዊ ፍላጎቱን ከማነሣሣት ይልቅ፡ ላልተፈጠረበት፡ የግራ ቢስነት ሓሰት፡ ራሱን ለማስገዛት መጣርን መፍቀዱንና መምረጡን፡ በግል አስተሳሰቡና በህልውናው አካሄድ፡ እነሆ፡ ራሱ መሰከረ።

ስለዚህ፡ እያንዳንዱ ሰው፡ ባለማወቅ ጨለማ ተውጦና በድንቅርና መረብ ተተብትቦ፤ በሐሰትም እሥራት ተቀፍድዶ መኖርን የመምረጥ፤ ያን ኑሮ ተቀብሎ፡ በዚያ አሳዛኝ ኹኔታ የመኖርም ዝንባሌው፡ ከመጀመሪያዎቹ ፍጡራን፡ ከአዳምና ሔዋን አንሥቶ የነበረ፤ ዛሬም ያለ እና ወደፊትም፡ እስከከዓለም ፍጻሜ የሚቀጥል መኾኑ፡ ይኸው፡ በግልጽ ይታያል። የእግዚአብሔርን እውነት ለማወቅ አለመፈለጉና ወደዚያ ግብ ለመድረስ፡ ጥረቱ ቀርቶ፡ አንዳችም ዓይነት ሙከራን እንኳ አለማድረጉ፡ ከዚያ ፍላጎት አለመኖር የተነሣ መኾኑ የታወቀ ነው፤ ይህ አቋሙም፡ ከላይ በተወሳው የሃይማኖት ጉድለትና የአላዋቂነት አስተሳሰብ የተመረዘውን፡ ራሱን፡ ሰብአዊውን ፍጡር፡ የቱን ያህል እንደጎዳው፡ ለራሱ አረጋግጦ ለማስረዳት፡ የራሱ፡ የዛሬው፡ የሰው ልጅ አሳዛኝ ኹኔታ ይበቃል።

አዎን! ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ፡ በፈጣሪ በኩል የተካኸደው፡ የእግዚአብሔርን እውነት፡ ገልጦ የማሳየቱና አግዝፎ የማሳወቁ ነገር፡ ምሥጢር ሳይኾን፡ ገሃድ ወጥቶ፡ በእውን የተከሰተውና የተፈጸመው፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት መኾኑ፡ በታማኞቹ የቅዱሱ ኪዳን አማኞች ዘንድ፡ በሃይማኖት ተቀባይነትን አግኝቷል፤ ይህም ማለት፡ ቀድሞ የነበረችውና ኋላ፡ በራሳቸው፡ በሰብአውያን ፍጡሮች የተሳሳተ የምርጫ ጠንቅ ምክንያት፡ ለበርካታ ሺህ ዓመታት ታጥታ የቆየችውን፡ ያቺኑ፡ አማናዪቷን የእግዚአብሔርን ሰላም፡ ከድንግል ማርያም በተወለደው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይኾን፡ ለመላው ፍጥረተ ዓለምና ለሰው ዘር ኹሉ፡ መልሶ ለማስገኘት የተቻለ መኾኑ፡ ለፍጥረተ ዓለሙ፡ በይፋ የተገለጠበትና የተረጋገጠበት ጊዜ ማለት ነው። ነገር ግን፡ አብዛኛው የሰው ወገን፡ ይህን ተጨባጭ የኾነ መለኮታዊ እውነታ በሚመለከት፡ ምንም ዓይነት ድርጊት እንዳልተፈጸመ፤ ምንም ዓይነት ኹኔታም እንዳልደረሰ፡ እንደፍሬ ቢስና እንደከንቱ ነገር ቆጥሮ፡ በንቀት ስለተወው፡ እነሆ፡ ሰብአዊው ችግርና ሥቃይ እየጨመረ ኹዶ፡ አኹን ካለበት ደረጃ ሊደርስ ችሏል።

አዎን! በመጀመሪያ፡ በሥጋቸው፡ ወንድና ሴት፥ በነፍሳቸው ደግሞ፡ በራሱ መልክ አድርጎ የፈጠራቸው፥ በመጨረሻም፡ በቅዱስ መንፈሱ፡ የልጅነትን ጸጋ ያቀዳጃቸው እግዚአብሔር፡ ከመለኮታዊ እውቀቱና እውነቱ፥ ፍቅሩና ደስታው ጋር፡ ሰላሙን ጭምር፡ ለእኒያ ለመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን፡ በምልዓትና በስፋት ሰጥቷቸው ነበር፤ እነርሱ ግን፡ በሥጋ ወልደው ከሚያሳድጉ፡ ሰብአውያን ወላጆች ይልቅ፡ እጅግ በበለጠ ደግነትና ርኅራኄ፥ እንክብካቤና ምቹት የያዛቸውን፥ ያን የመሰለውን ፍጹም የሕይወት ጸጋና ሀብት ያጎናጸፋቸውን፡ የሚያውቁትን ፈጣሪያቸውን ትተው፡ የማያውቁትን፡ የክፋትና የሐሰት፥ የጥላቻና የጦርነት አባትና አበጋዝ የኾነውን ዲያብሎስን ተከተሉ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፡ ያች፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በሰው ልጆች ዘንድ፡ ከደረሰባትና ከሚደርስባት የፍላጎት ማጣትና የፈቃደኝነት ጉድለት የተነሣ፡ ከሌሎቹ የደግነት ባሕርያት ጋር አብራ፡ ከሰዎች ልቦና ታጣች፥ ተሠወረች። በእርሷ ፈንታ፡ የእርሷና የመሰሎቿ ደጋግ ባሕርያት ተቃራኒዎች የኾኑት፡ የክፋት ጠባያት፡ በሰዎች ልቦና ውስጥ ተተኩ፥ ሰፈኑ።

“ለመኾኑ፡ የእግዚአብሔር ሰላም ስንል ምን ማለታችን ነው? የእግዚአብሔር የተባለችው ሰላም፡ ምን ዓይነት ናት? ሌላ ሰላም፥ ወይም፡ ሌሎች ሰላሞች አሉን?” የሚል ጥያቄ፡ የእግዚአብሔርን እውነት በማያውቁና በማያምኑ ዘንድ መኖሩ አይቀርም፤ ሊጠየቅ የሚያስፈልግ፥ አጥጋቢ መልስ ሊሰጠውም የሚቻል፡ ተገቢ ጥያቄ ነው።

መልሱም፡ እንዲህ በሚል አጭር ቃል የሚጠቃለል ይኾናል፡-

የእግዚአብሔር ሰላም ስንል፡ ከፍጹሟ የእግዚአብሔር ፍቅር የምትመነጨውን፡ ጥንታዊቷንና ብቸኛዬቱን፥ ደጊቱንና መልካሚቱን፥ ንጹሐቱንና እውነተኛዬቱን ሰላም ማለታችን ነው።

በመጨረሻም፡ “እነ ውእቱ፡ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት፤ ...ወአንሱ፡ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ፤ ወእንበይነ ዝንቱ መጻእኩ፡ ውስተ ዓለም፥ ከመ እኩን ሰማዕተ በጽድቅ!”

ማለትም: “እኔ፡ የእውነት መንገድ፤ ሕይወትም ነኝ፤ ሰው ሾኜ የተወለድሁት፤ ወደዚህም ዓለም የመጣሁት፤ በእውነት ምስክር ልኾን ነው!” ብሎ በተናገረው፡ በእግዚአብሔር ወልድ ሰው መሾን፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በዚህ ዓለም፡ በሰዎች መካከል፡ በሕያው ሰውነት ገዝፋ ታይታለች፤ ተመላልሳለች።

ይህችው የእግዚአብሔር ሰላም፡ በመለኮታዊ ሰውነቱ የተገለጠችበት፡ የሰላሙ ንጉሥ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶና አድጎ፡ በዚህ ዓለም የተመላለሰበትን ሰብአዊና መለኮታዊ ተልዕኮውን እንደፈጸመ፡ የተናገራቸውን ሕያዎን ቃላት፡ እዚህ ላይ መጥቀሱ፡ እግዚአብሔር፡ ስለሰላም ምሥጢርና ስለምንነቷ፡ ለፍጥረተ ዓለሙ ያደረገውንና የገለጠውን፡ ዕውቀት ድንቅ የሾነውን፡ መለኮታዊ ሥራውን፡ በእውን አረጋግጦ ያሳያል፤ እነዚህም፡-

፩ኛ፡ የሾህ አክሊሉን ተቀዳጅቶ፡ በመስቀል ዙፋኑ ላይ ከመቸንከሩ በፊት፡ “እንካችሁ! ይህ ሥጋዬ ነው፤ ይህም ደሜ ነው፤ ኹላችሁም፡ ብሉት! ጠጡት! ስለብዙዎች፡ ለኃጢአት ይቅርታ የሚሰጠው፡ የአዲስ ኪዳን መሥዋዕት ነው!”

፪ኛ፡ ራቁቱን ተቸንክሮ ሣለ፡ “አባት ሆይ! የሚያደርጉትን አያውቁምና፡ ይቅር በላቸው!”

፫ኛ፡ ከተቸንከረበት መስቀሉ ሳይወርድ፡ ነፍሱ፡ ከሥጋው ተለይታ፡ ዘለዓለማዊውን ነጻነት፡ ለሕያዎንና ለሙታን ነፍሳት ለማብሰር፡ ወደሲኦል ስትኼድ፡ ሥጋው ደግሞ፡ ወደመቃብር ወርዶ፡ ለሦስት መዓልትና ለሦስት ሌሊት ካረፈ በኋላ፡ መለኮት የተዋሐዳቸው ሥጋውና ነፍሱ፡ እንደገና አንድ ሾነው፡ በትንሣኤ አካል ተነሥቶ፡ ደቀ መዛሙርቱ፡ በነዝንና በቀቢጸ ተስፋ (ተስፋ በመቀራረጥ)፤ በፍርሃትና በድንጋጤ ተውጠውና ተሰብስበው በነበሩት ቤት፡ በመካከላቸው ተገኝቶ፡ “ሰላም ለእናንተ ይኹን!” ብሎ ያስሰማቸው ቃሎቹ ናቸው። (ማቴ. ፳፮፤ ፳፮-፳፰። ዮሐ. ፲፬፤ ፯፤ ፲፰፤ ፴፯።)

የእግዚአብሔር ሰላም፡ እንግዲህ፡ ይህች ናት።

በእርሷ አንጻር ደግሞ፡ ማለትም፡ የእግዚአብሔር እንደሆነችው፡ እንደዚችው፡ ሰላም፡ ማስመሰያ የሆኑ፡ የሰዎች፤ ወይም የዲያብሎስ፡ የምትሐት፤ ወይም፡ የሐሰት ሰላሞች አሉ።

ስለእነዚህ፡ የሰላም ዓይነቶች፡ አስከሬ ምንነትና መራራ ፍሬነት፡ እዚህ ላይ፡ ብዙም ማተት፡ የሚያስፈልግ አይመስልም፤ ምክንያቱም፡ ከአዳምና ሔዋን ጊዜ አንሥቶ፡ በቃኤል ወገኖች እየተካኔደ ባለው፤ የአቤል ወገን በኾነው፡ በኖሳ ዘመን የደረሰውን የጥፋት ውኃም እንኳ ሊያሻሽለው ሳይችል ቀርቶ፡ እስከዛሬ በቀጠለው፡ የሰው ልጆች አስተሳሰብ፤ አኗኗርና ድርጊት፡ እነሆ፡ በገሃድ ስለሚታይና በግዘፍ ስለሚዳሰስ ነው። እነዚህን የመሰሉትን የሰላም ዓይነቶች፡ እኛ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት አንቀበላቸውም፤ እውቅናም አንሰጣቸውም።

እኛ አምነን፤ እውቅናም ሰጥተን የተቀበልናት፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ ይህች ናት፡- በጥንቱ የፍጥረት ዘመን፡ ለአዳምና ለሔዋን የተሰጠች ኾና ሣለች፤ ነገር ግን፡ ከእነርሱ በኋላ የተተኩት፡ “የሰው ልጆች” የተባሉት ዘርቻቸው፡ እርሷን፡ ካለመፈለጋቸው የተነሣ፡ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፡ ከእነርሱ ተለይታ፤ ይኹን እንጂ፡ “የእግዚአብሔር ልጆች” በተባሉት ዘርቻቸው በኩል ስለተፈለገች፡ በእነርሱ ዘንድ ተወርሳ በመከበሩዋ፡ እነርሱን ጠብቃ የቆየችዋን ነው። እኛ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ የእግዚአብሔር ሰላም የምንላት። በመጨረሻውም ዘመን፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ሰላምየ አጎድግ ለክሙ፤ ወሰላም አቡየ እሁብክሙ፤ አኮ፡ በከመ ይሁብ ዓለም፡ ዘእሁብክሙ አነ።” ማለትም፡ “ሰላሜን እተውላችኋለሁ! የአባቴንም ሰላም እሰጣችኋለሁ! እኔ የምሰጣችሁ፡ ዓለም እንደሚሰጠው አይደለም።” ብሎ ተናግሮላት፡ ላልፈለገችና ለተወደደች፡ ለሰው ልጆች ሳይቀር፡ በጸጋ የተመለሰችውን፡ የእግዚአብሔርን ሰላም ነው። እኛ፡ የእግዚአብሔር ሰላም የምንላት። (ዮሐ. 1፻፬፥ ፳፮።)

መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ስለእግዚአብሔር ሰላም ምስጢር ምንነት፡ ለይቶ፡ ይህን መለኮታዊ ቃል የተናገረው፡ “በምድር ላይ፡ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ፡ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም። ሰውን፡ ከአባቴ፤ ሴት ልጅንም፡ ከእናቷ፤ ምራትንም፡ ከአማቷ እለያይ ዘንድ መጥቻለሁ፤ ለሰውም፡ ቤተሰቦቹ፡ ጠላቶች ይኾኑበታል። ማንም፡ ወደእኔ የሚመጣ ቢኖር፡ አባቴንና እናቱን፤ ሚስቱንም፤ ልጆቹንም፤ ወንድሞቹንም፤ እኅቶቹንም፤ የራሱን ሕይወት እንኳ ሳይቀር ባይጠላ፡ ደቀ መዝሙራ ሊኾን አይችልም።

"መስቀሉን የማይዝ፥ በኋላዬም የማይከተለኝ፤ ለእኔ ሊኾን አይገባውም። ነፍሱን የሚያገኝ፤ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም፤ ስለእኔ የሚያጠፋ፤ ያገኛታል።" ያለውን ሕያው መመሪያውን አምነውና ተከትለው ለፈጸሙት፤ ለቀደሙትና ዛሬም ለሚፈጽሙት ወገኖቹ መኾኑን አተኮሮ መመልከት ይገባል። (ማቴ. ፲፥ ፴፬-፴፱። ሉቃ. ፲፬፥ ፳፮-፳፯።)

እንግዲህ፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ የእግዚአብሔር እንደኾኑት፡ እንደመንፈሱ፥ እንደመንግሥቱ፥ እንደእውነቱ፥ እንደእውቀቱ፥ እንደፍቅሩ፥ እንደሕይወቱ፥ እንደብርሃኑና እንደትንሣኤውኹሉ፡ የምትገኘው የምትኖረው፥ የምትሰፍነውም፡ በሰው ልቦና ውስጥ ነው። ስለዚህ፡ ከላይ፡ በመልእክታችን መግቢያ ጀምሮ እንደገለጽነው፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ የቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖት ከሌለው፥ ወይም፡ የዚህ ሃይማኖት “ተከታይ ነኝ!” እያለ፡ ነገር ግን፡ በሃይማኖቱ ጌደሎነት ምክንያት፡ ተጠራጣሪ ከኾነ፡ በዚያ ሰው ልቦና ውስጥ፡ የእግዚአብሔር ሰላም ልትገኝ፥ ልትኖርና ልትሰፍን ከቶ አትችልም፤ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በዚያ ሰው ልቦና ውስጥ ከሌለች ደግሞ፡ ያ ሰው፡ በውስጡ፡ ለራሱ ብቻ ሳይኾን፡ ከውጭውና በውጭ ካሉት፡ የተፈጥሮ ወገኖቹ፥ የሥነ ፍጥረቱ አካል አባሎች ከኾኑት ፍጡራንም ጋር፡ እውነተኛዋን ሰላም አግኝቶ፡ በሰላም ሊኖር ከቶ አይቻለውም።

ይህ ነው፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ ችግር። በቀደሙት ወላጆቹና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን፡ የቅዱሱን ኪዳን ስምምነት አፍርሶና ክዶ፡ በዚያ፡ በተቀደሰው ቃል ኪዳን ላይ፥ በሃይማኖታዊው ምልክቶቹና በምግባራዊው ሥርዓቱ ላይ ጭምር፡ ግልጽ ዓመፅንና የአምልኮ ምንዝርናን፡ በገሃድ እያካኸደ ስላለ፡ በራሱ ልቦና ውስጥ ኾነ፡ በአገሩና በወገኑ፥ በመካከሉና እርስ በርሱም፡ እውነተኛዋን የእግዚአብሔርን ሰላም፡ በቅርብ፡ ሊዳስሳትና ሊያገኛት ቀርቶ፡ በሩቁም እንኳ፡ በተሰፋ ሊያያት ከቶ አልተቻለውም።

ከዚህ የተነሣ፡ በአገር ውስጥም ኾነ፡ ከአገር ውጪ ያሉት፡ የኢትዮጵያ ቤተ ሕዝብ፣ ቤተ ክህነትና ቤተ ምልክና ወገኖች፡ በመካከላቸውና እርስ በርሳቸውም እንኳ ቢኾን፡ የእግዚአብሔርዋን ሰላም ሊያገኝት ቀርቶ፡ በሰብአዊው፣ ወይም፡ በሌላው፡ በባዕዱ ሰላም እንኳ መጠቀም አቅቷቸው፡ ይኸው፡ በመላው ዓለም ፊት፡ ሲወነጃጀሉና ሲካሰሱ፣ ሲተናነቁና ሲተላለቁ፣ በመለኮታዊው ቃል መሠረትም፡ “ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት” በበዛበት፡ አሳዛኝና አሠቃቂ ኹኔታ ሲማቅቁ ይታያሉ።

እንዲያውም፡ ቀድሞ፡ በሥልጣን ላይ የቆዩት፡ የእነዚህ የሦስቱም ቤቶች ወገኖች፡ ከየሥልጣናቸው ተባርረው እንዲሰደዱና እንዲወገዱ፣ በእነርሱ ቦታ ላይ ደግሞ፡ አዲሶቹ ተተክተው፡ እነዚያን፡ ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ባለሥልጣኖች ሲያሠቃዩ የኖሩትን፡ እንዲያሠቃዩ የሚያደርገው፡ የመለኮት የጽዋ አዳይነት፡ በማይቀረው የዳኝነቱና የቅጣቱ ግዳጅ አፈጻጸም ሥርዓት፡ እየቀጠለበት መኾኑን፡ ይኸው ትውልድ፡ በማስተዋል ሊመለከተው ጨርሶ እንዳልቻለ፡ እነሆ ይታያል።

ይህም ማለት፡ በቅድሚያ፡ “በእግዚአብሔር ሥርዓተ መንግሥት እየተመራሁ አስተዳድራለሁ!” ይል የነበረው፡ የአጼ ኃይለ ሥላሴ ትውልድ፡ ሊያከብረውና ሊጠብቀው በሚገባው፡ በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖቱና ምግባሩ ላይ፡ በጨለማና በሥውር ሲፈጽም ከኖረው ክህደቱና ዓመፁ፣ ምንዝርናውም፡ “ደርግ” በተባለው “እግዚአብሔር የለም!” በሚል ባዕድ ፍልስፍና በሚመራ፡ ጨካኝና ግፈኛ ኃይል ከተጋለጠ በኋላ፡ ፍዳው ያመጣበትን ቅጣት፡ በዚህ በደርግ እጅ ተቀብሎ ማለፉን መዘንጋት ነው።

በማከታተል ደግሞ፡ ራሱ ደርግ፡ ጽዋው ሲደርስ፡ እርሱም፡ በቅዱሱ ኪዳን ሥርዓት ላይ የፈጸመው ክህደትና ዓመፅ፣ አመንዝራኝነቱም፡ ከቀደመው የባሰና በይፋ የተገለጸ ኾኖ ስለተገኘ፡ እርሱን በሚቀጣውና የእግዚአብሔር ሰላም በሌለው፡ በሌላ ተቃዋሚ ኃይል ከሥልጣኑ ተባርሮ፡ እነሆ፡ እርሱም በፋንታው፡ በሠፈረበት የፍዳ ቀኑና እየተሠፈረበት፡ ይኸው፡ እርሱ ካፈራው ትውልድ ጋር፡ ከእርሱ በበለጠ፣ በተራቀቀና በሰላ ሠይፍ ሲመተር፡ መገኘቱን አለማጤን ነው።

አስተዋይ ተመልካችን የሚያስገርም፡ አንድ ሌላ፡ ልዩ ነገር አለ፤ ይኸውም፡ የዛሬው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ይህ ኹሉ መግት የወረደበትና አኹንም፡ እየወረደበት ያለው፡ በምን ምክንያት እንደኾነ፡ ጠንቁን ሊያውቅ አለመፈለጉ፤ ወይም፡ አለመቻሉ ነው። ጠንቁ፡ በቅዱሱ ኪዳን ላይ ከፈጸመው፡ ከራሱ ክህደት፤ ዓመፅና አመንዝራነት የተነሣ መኾኑን ለመገንዘብ ቢችልም፡ በንስሐ በመመለስ ፈንታ፡ ከልጅ ወደልጅ ሲተላለፍ ከቆየው፡ ከቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታዊ ውርሱ ጋር እልህ ተጋብቶ፡ “እምቢ፡ አሻፈረኝ!” ማለትን፡ አውቆና ፈልጎ መምረጡ ነው።

እንግዲህ፡ የእግዚአብሔር ሰላም የሌለችበት ሰውነት፤ ቤተሰብና ኅብረተሰብ፤ አገርና ዓለም፡ የህልውናው ዕድል ፈንታ፡ ይህ በመኾኑ፡ እጅግ ያስተክዛል። ከዚህ ይልቅ የበለጠ የሚያሳዝነው፡ “ዛሬ፡ በኢትዮጵያ ሰላም የለም!” የሚል፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ አባል የኾነ ግለሰብ ቢኖር፡ ያ ሰው፡ ይህን የሚለው፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በኢትዮጵያና በዓለሙም ላይ ሳትኖር ቀርታ ሳይኾን፡ በራሱ፡ በዚያ ግለሰብ ሰውነት ውስጥ ባለመኖርዋ ብቻ መኾኑን፡ ሊያውቅ አለመቻሉ እና አለመፈለጉ ነው።

አዎን! የዚያ ሰው፡ ሥጋዊውና ነፍሳዊው፤ መንፈሳዊውም ኹለንተናው፡ በሁከት ማዕበል ፈጽሞ የተጥለቀለቀው፡ የእግዚአብሔር ሰላም በውስጡ እንድትኖር ካለማድረጉ፤ ወይም፡ ካለመፍቀዱ የተነሣ መኾኑን፡ ይኸው ሰው፡ ሊርረዳ አልቻለም፤ እንዲያውም፡ ለእርሱ፡ ሰላሙን የነሣውና መከራ ሥቃዩን የሚያሳየው፡ ያ፡ በአገሩና በዓለሙ ላይ ሰፍኖ ያለው ኃይል፡ እርሱ ራሱ፡ በፈጣሪውና በቅድስት እናቱ ቅዱስ ኪዳን ላይ በፈጸመው ክህደት፤ ዓመፅና የአምልኮ ምንዝርና ምክንያት፡ የመጣበት የቅጣት ዋጋው መኾኑን፡ ሊገነዘብ አልቻለም።

በዚህ ኹሉ ጊዜ፤ ወይም፡ በእነዚህ ኹኔታዎች መነሻነት፡ የእግዚአብሔር ሰላም፡ በኢትዮጵያና በምድር ላይ፤ ወይም፡ በዚያ ግለሰብ፤ ቤተሰብና ኅብረተሰብ አካባቢ፡ “የለችም!” ማለት አይደለም፤ የእግዚአብሔር ሰላምማ፡ ቀድሞ፡ በፍጥረት መጀመሪያ፤ ኋላም፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት ከባተው፡ ከመጨረሻው የምሕረትና የሕይወት ዘመን ወዲህ፡ በተረጋገጠው እውንነት አለች።

ይህም እውነታ፡ ከላይ ቀደም ብሎ፡ በሚበቃ ተብራርቷል። ሊያያት፥ ሊያገኛትና ሊጠቀምባት ያልቻለው እኮ፡ እስካኹን ተዘፍቆ ከሚማቅቅበት የክህደት፥ የዓመፅና የምንዝርና ኃጢአቱ፡ “በእውነተኛ ንስሐ አልመለስም!” ብሎ፡ ልቦናውን ያደነደነው፡ ይኼ፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ ነው።

እውነተኛቸውና ታማኞቹ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በውስጣቸውም፥ በውጫቸውም፥ በመካከላቸውና ባካባቢያቸው፥ በቤተሰባቸውና በኅብረተሰባቸው፥ በአገራቸውና በዓለሙም ዘንድ፡ የእግዚአብሔር ሰላም ሰፍና፡ እነሆ እየኖሩባት ስለሚገኙ፡ ለእግዚአብሔርና ለቅድስት እናቱ፡ የክብር ምስጋናቸውን ከማቅረብ፥ ለዚህ ጸጋ ላልታደሉት ወገኖቻቸውና ለመላው ፍጥረተ ዓለም ከመጸለይ በስተቀር፡ ከፈጣሪያቸው የጎደለባቸው፡ አንዳችም ነገር ከቶ የለም።

ኢትዮጵያም፡ እንደሰዎች ድርጊት ሳይኾን፡ የቃል ኪዳን ፈጣሪዋና አምላኳ እንደሠራትና የቅዱሱ ኪዳን ታማኝ ልጆቿ ጸንተው በቆሙላት ይዘታዋ፡ ይኸው፡ የማይገሠሥ ማንነቷንና ስሟን እንደጠበቀች፡ ካልተከፋፈሉትና ካልተለያዩት ሕዝቦቿና ምድሩዋ ጋር፡ በእግዚአብሔር ሰላም ተጠብቃ ትገኛለች፤ አዎን! ይህን፡ ከሃዲውንና ዓመፀኛውን፥ አመንዝራውንም ትውልዷን፡ ቀጥቶና አስተምሮ፡ ወደንስሐ ይመልሰው ዘንድ፡ የተግሣፅና የፍዳ ሠይፍን አስታጥቃ፡ በሥልጣን ላይ ካስቀመጠችው ኃይል ጋር፡ ይኸው፡ በነጻነት ህልውናዋና በእግዚአብሔር መንግሥትነቷ፡ መለኮታዊ አመራርዋንና አስተዳደርዋን፡ በበላይነትና በተጠናከረ ይዘት ቀጥላበታለች።

ይህች፡ የእኛ ኢትዮጵያ፡ ራሷ ቅድስት ድንግል ማርያም ስለኾነች፡ ዳር ድንበር ሳይከልላትና የሚወስናት ጽንፍ ሳይኖር፡ ይኸው፡ በሰማያት ሳይቀር፡ በመላው ፍጥረተ ዓለም ዘንድ ታውቃና በሕዝቦች ልቦና ውስጥ፡ በሃይማኖት ተመሥርታ፡ ከሚመለከው መለኮታዊ ልጇ ጋር ስትወደስና ስትመሰገን ትኖራለች።

እንዲህ እንደመኾኗ፡ በዛሬው የመጨረሻው ዘመን፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ልጆቿ፡ ለአልጫው ዓለም፡ ጨው፥ ለጨለማውም ዓለም፡ መብራት ኾነው፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነትን፡ በመላው ዓለም፡ አብዝተውና አስፋፍተው ይዘሩትና ይናኙት ዘንድ፡ እነሆ፡ በምድር ላይ ባሉ አገሮች ኹሉ ተሠራጭተው እንዲኖሩ አሠማርታቸዋለች።

በዚህም ረቂቅ ምግባርዋ፡ የእግዚአብሔር መንግሥትነቷ፡ በፍጥረተ
ዓለሙ ኹሉ እንዲሰፍን ማድረግን እየቀጠለች ትገኛለች። ይህ ኹኔታ፡
ስለእግዚአብሔር ሰላም፡ እስካኹን ለተገለጠው እውነታ፡ ግዙፍ ማረጋገጫ
መኾኑን ለመገንዘብ ደግሞ፡ ለማንኛውም እውነተኛ የእግዚአብሔር ምእመን፡
የሚሳነው አይኾንም።

እንግዲህ፡ በዘንድሮዋ ጳጉሜ፡ እኛ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና
ኢትዮጵያውያት፡ ይህችው፡ የእግዚአብሔር ሰላም ባስገኘችልን፡
ባልተቋረጠውና በማይነጥፈው፡ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ እንደተመላን ኾንን፡
ፈጣሪያችን፡ ይህችኑ፡ በቸርነቱና በቤዛነቱ ያጸናልንን ሰላማችንን፡ በበለጠ
እንዲያጠናክርልን፡ ለሌሎች ወገኖቻችንም፡ ህልውናዋን፡ አስፍቶና አጉልቶ፡
እንዲያሳይልን፡ ሱባኤያችንን፡ በታደሰ መንፈሳዊ ኃይል አካሄድን
ልናከናውነው ይገባናል፤ ያስፈልገናልም።

ለዚህችው፡ ለዘንድሮዋ ጳጉሜ የ“ሰላም ለኢትዮጵያ” ሱባኤያችን
የተዘጋጁት የጾምና የጸሎት ሥርዓታት፡ ያው፡ ባለፉት ዓመታት፡ ለጾመ
ኢትዮጵያ ያደረግናቸውን ተከትለው የሚፈጸሙ መኾናቸውን ስንገልጽላችሁ፡
እነዚህ፡ የጾምና የጸሎት ሥርዓታት፡ በዚህ ጎዋ ስሌዳችን ዋና ገጽና በሌሎቹ
ተጣማጅ መድረኮቻችን ላይ ሠፍረው የሚገኙ መኾናቸውን እያሳሰብናችሁ
ነው። ሱባኤያችንን፡ በዚህ መልክና ይዘት በምናካኸድበት ጊዜ፡ የቀደሙት
ወላጆቻችን፡ ይህን የመሰለውን ሃይማኖታዊ ግዳጃቸውን ከግብ ለማድረስ፡
ከሚጠቀሙባቸው ሥርዓቶች መካከል፡ እዚህ ላይ፡ ተጨማሪ ይኾንን ዘንድ፡
የዜና መዋዕላችን መዝገብ ከሚያስታውሰን ዝክረ ነገር፡ አንዱን ብቻ፡ እንዲህ
በሚል ቃል ልናወሳላችሁ እንወድዳለን፡-

“ቅዳሴ ማርያምና መዓዛ ቅዳሴ፡ ኹሉቱም ቅዳሴያት፡
ከተደረሱበት ዘመን ጀምሮ፡ በዳግማዊ አጼ ምኒልክ ጊዜ እስከተከሰተው፡
'የኅዳር በሽታ' ድረስ፡ በፍልሰታ ሱባዔ፡ ቅዳሴ ማርያም፤ በወርኅ ጽጌ ደግሞ፡
መዓዛ ቅዳሴ፡ ተመድበው፤ በሌሎቹ፡ የእመቤታችን በዓላት ግን፡ በየተራ፡
ይቀደሱ እንደነበረ፤ በተለይም፡ በአገራችን፡ መቅሠፍት፤ ወይም፡ አንዳንድ
ብሔራዊ ችግር በሚደርስበት ወራት፡ ማለትም፡ ቸነፈር (ወረርሽኝ በሽታ)፤
ድርቅ፤ ረሃብ፤ ወይም ጦርነት በተነሣ ጊዜ፡ አብያተ ክርስቲያናት፡ ጾም ጸሎት
እንዲያደርጉ ሲታዘዙ፡ “ምሕላ ያዙ! መዓዛ ቅዳሴን ቀድሱ!” እየተባለ፡
የምሕላው ጊዜ እስኪፈጸም ድረስ፡ መደዳውን የምትቀደሰው፡ መዓዛ ቅዳሴ
ነበረች።”

በዚህ መሠረት፡ የፍልሰታ ለማርያምን የነጻ ሰብኤ፡ በያመቱ፡ በቅዳሴ ማርያም ጸሎት እንደምናሳልፋት ኹሉ፡ “ሰላም ለኢትዮጵያ” በሚል የተቀደሰ ዓላማ በምናካኸደው፡ በዘንድሮዋ ጳጉሜ፡ የሰብኤና የምሕላ ጸሎታችንም ውስጥ፡ መዓዛ ቅዳሴን፡ አንደኛዋ ጸሎታችን አድርገን እንድንጸልያት፡ በተጨማሪ እናሳስባችኋለን። የዚህችኑ፡ የመዓዛ ቅዳሴ መጽሐፍ፡ ግእዙ፡ ከኢትዮጵያኛ (ዐማርኛ) ትርጉሙ ጋር አብሮ የተካተተበትን፡ ባለፈው (ዐሥራ አራት) ቅዳሴ ጥራዝ፡ ከቅዱሳት መጻሕፍት መሸጫ፡ ፈልጎ ማግኘትና ለይቶ ማወቅ ይቻላል።

"ቸሩ ፈጣሪያችን፡ ይህችን፡ የጳጳሱ ዓመተ ምሕረት፡ የጳጉሜ ምሕላችንንና ሰብኤያችንን፡ እንዳለፈው ዓመት፡ በሰላም አስፈጽሞን፡ ለአዲሱ የጳጳሳችን (ለኹለት ሺ አራተኛው) ዓመተ ምሕረት ዐውደ ዓመት በዓላችን፡ በደኅና ያድርሰን!" እያልን፡ መልካም ምኞታችንን፡ አስቀድመን እናቀርብላችኋለን።

+ + +